

ΤΟΥ ΖΑΚ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΗΤΑΝ ΠΟΛΛΟΙ, ΜΠΑΤΣΟΙ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΟΙ

* Το παρόν κείμενο δεν θέλει να πει αν έγινε ή δεν έγινε ληστεία, δεν έχει σκοπό να καταχωρηθεί ως κάποιο ειδησεογραφικό άρθρο ή να κάνει αστυνομικό ρεπορτάζ. Το παρόν κείμενο θέλει να μιλήσει για την δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου ή της zackie-oh, στην ομόνοια (21.9.2018, μεσημέρι). Μια δολοφονία που μας γεμίζει οργή και μας τροφοδοτεί με σκέψεις για τις φερόμενες κοινωνικές ταυτότητες του Ζακ, τις καταπιέσεις που τις συνοδεύουν, τις αξίες της κοινωνίας που ζούμε, το κράτος και τους θεσμούς του.

Πρόκειται για μια άγρια δολοφονία, με διπλό λιντσάρισμα από μαγαζάτορες και μπάτσους. Με κλωτσιές και γκλοπιές στο κεφάλι και τζάμια να πέφτουν πάνω στο σώμα του Ζακ την ώρα που προσπαθούσε να απεγκλωβιστεί. Οι δυο δολοφόνοι μαγαζάτορες, Ευάγγελος Δημόπουλος και Αθανάσιος Χορταριάς, είχαν πρόθεση να τσακίσουν τον Ζακ, είτε ως μια "απειλή" στην ιδιοκτησία τους, είτε ως κάποιον "διαφορετικό" που περισσεύει και η ζωή του δεν έχει αξία. Παράλληλα κομμάτι του κόσμου που βρισκόταν στο σημείο αποφάσισε να μετατραπεί σε απαθές και αμέτοχο κοινό αναπαράγοντας τον πολιτισμό του θεάματος που μας θέλει viewers και όχι ενεργ@.

Ζούμε σε έναν κόσμο διαχωρισμών, ανελεύθερο, σε ένα κόσμο πατριαρχίας, εθνών-κρατών και καπιταλισμού. Σε έναν κόσμο προνομίων, αδικίας και εκμετάλλευσης, όπου σεξιστικές ρατσιστικές, τοξικοφοβικές και ομοφοβικές αντιλήψεις είναι διάχυτες σε κάθε κοινωνικό χώρο. Τα κράτη μάς θέλουν υπηκόους τους, προσπαθούν να μας εντάξουν σε έμφυλες νόρμες και να μας εκπαιδεύσουν από μικρή ηλικία να αγαπάμε την πατρίδα μας, να σεβόμαστε τους νόμους, να υπακούμε στο ανώτερο και να στρεφόμαστε εχθρικά στο κατώτερο.

Θέλουν να μας εντάξουν στον εθνικό κόρμμο, έτσι ώστε να είμαστε και εμείς ένα με την κανονικότητα. Και όσο από εμάς, δεν χωράνε στον εθνικό κορμό περισσεύουν, καταστέλλονται, εκτοπίζονται ή και δολοφονούνται. Έτσι λοιπόν και στην συγκεκριμένη περίπτωση αφεντικά, ευυπόληπτοι πολίτες και μπάτσοι δολοφονούν έναν άνθρωπο με λιγότερα προνόμια, που ίσως στα μάτια τους ήταν ένας φτωχός ληστής που έπρεπε να τιμωρηθεί, ένα "επικίνδυνο πρεζάκι" ή μία "αδερφή".

Η ιδιοκτησία αποτελεί το θεμέλιο του καπιταλιστικού κόσμου. Η ιερότητα της σε αυτόν τον κόσμο, γίνεται ορατή σε περιπτώσεις, όπου αν «απειλήσεις» την ιδιοκτησία του άλλου, σημαίνει πως αυτόματα ανήκεις εσύ, η ζωή σου και το σώμα σου στον ιδιοκτήτη. Αναπόσπαστο κομμάτι του κόσμου αυτού είναι η ύπαρξη αυτών που δεν έχουν και αυτών που έχουν. Σε αυτήν την κοινωνία η ατομική ιδιοκτησία, ως θεμελιώδες δικαίωμα, έρχεται να κατοχυρώσει – επιβάλει αυτές τις σχέσεις ανισότητας και εκμετάλλευσης. Έρχεται να κανονικοποιήσει τους αποκλεισμούς από βασικά αγαθά απαραίτητα για την επιβίωση, και εξωθεί πάρα πολλούς ανθρώπους σε ένα καθεστώς εξαθλίωσης.

Δεν γνωρίζουμε αν ένας ακόμη λόγος που δολοφόνησαν τον Ζακ είναι επειδή ήταν ομοφυλόφιλος, όμως γνωρίζουμε πως είχε δεχθεί ομοφοβικές επιθέσεις και πως «την είχε γλιτώσει φτηνά» όπως είχε πει ο ίδιος. Η πατριαρχία ως σύστημα αντρικής υπεροχής και ιεραρχικής διάκρισης με βάση το φύλο έχει ως αποτέλεσμα να στοχοποιούνται άνθρωποι που δεν είναι ετεροκανονικοί. Για αυτό και δεν βλέπουμε ομόφυλα ζευγάρια στον δρόμο που θα μπορούσαν να κάνουν ότι κάνει κάθε ετερόφυλο ζευγάρι. Για αυτό και για κάποιους δεν πρέπει να κυκλοφορεί ελεύθερα στον δρόμο ένας άνθρωπος σαν τον Ζακ.

Ακόμα δεν μπορούμε να είμαστε σίγουρ@ πως η επίθεση στον Ζακ συνέβη επειδή φάνταζε «τοξικοεξαρτημένος». Ξέρουμε όμως πως στο κέντρο της Αθήνας έχει επικρατήσει ένα άτυπο πογκρόμ ενάντια στους λεγόμενους «χρήστ(ρι)ες ουσιών» από μαγαζάτορες, μπράβους και αστυνομία. Γιατί οι δρόμοι δεν είναι για όλ@, αλλά μόνο για ότι εξυπηρετεί την εμπορευματοποίηση των γειτονιών μας.

Τα «προγράμματα απεξάρτησης» ορίζουν τους ανθρώπους αυτούς ως Β 'κατηγορίας και τους εκθέτουν σε κακοποιητικές συμπεριφορές και πρακτικές. Τέλος, πολύ δύσκολα ξεφορτώνεται κανείς το στίγμα του/της χρήστη/ριας στον κοινωνικό περίγυρο ή τον εργασιακό χώρο. Η επίθεση, λοιπόν, που δέχονται οι φερόμενοι «χρήστ(ρι)ες» ή «πρεζάκια» είναι πολύπλευρη και σφοδρή.

Δεν μας φαίνεται περίεργο που τα ΜΜΕ επιχείρησαν να αποκρύψουν τις πραγματικές πτυχές της δολοφονίας, όπως συνηθίζουν να κάνουν όταν μια ιστορία αφορά κάποι@ αποκλεισμέν@. Στην αρχή μίλησαν εκ μέρους των καταστημάτων, ζητώντας περισσότερη αστυνόμευση και καλύτερη διαχείριση των «παραβατικών», για το δικαίωμα της προστασίας της ιδιοκτησίας. Όταν φάνηκε όμως ότι δεν μιλάμε για κάποι@ «αόρατ@» αλλά για τον ακτιβιστή Ζακ (ορατότητα που την κέρδισαν τα προηγούμενα χρόνια οι LGTBQI+ κοινότητες), τότε άρχισε το εμπόριο ευαισθησίας σε μια προσπάθεια ενσωμάτωσης των αντιδράσεων.

Κοινός τόπος όλων των αφηγήσεων: η προσήλωση στην νομιμότητα. Οι νόμοι εμφανίζονται ως εγγυητές της σταθερότητας είτε για να προστατέψουν την ιδιοκτησία είτε για να "δικαστούν δίκαια" οι δολοφόνοι του Ζακ. Μια ρητορική, που προσπαθεί να χαϊδέψει όλα τα ακροατήρια. Οι νόμοι του κράτους όμως συντηρούν το εξουσιαστικό οικοδόμημα, προστατεύουν την ιδιοκτησία, εντείνουν τους διαχωρισμούς και διατηρούν εκείνη την πραγματικότητα που έθρεψε την δολοφονία του Ζακ.

Όπως φαίνεται, αστυνομικοί έδωσαν τα τελειωτικά χτυπήματα στον Ζακ. Η αστυνομία είναι ένας θεσμός που θα είναι πάντα σύμμαχος των προνομιούχων και επιβάλει τα "θέλω" των κανονικών στ@"μη κανονικ@". Προστατεύει την ατομική ιδιοκτησία, περιφρουρεί την περιθωριοποίηση και την καταστολή των "χρηστών", μεταναστ(ρι)ών, τρανς ανθρώπων και ομοφυλόφιλων.

Δεν εκπλαγήκαμε με την απελευθέρωση των δολοφόνων του Ζακ. Η κρατική δικαιοσύνη ως θεσμός στέκεται πάντα πλάι στους καταπιεστές. Επομένως, δεν είναι τυχαίο που όσ@ αμύνονται στον βιασμό τιμωρούνται με φυλάκιση για χρόνια, ενώ αν ένα

αφεντικό δολοφονήσει προστατεύοντας την ιδιοκτησία του δεν παθαίνει τίποτα. Δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στην δικαιοσύνη και ούτε θα θέλαμε μια άλλη «καλύτερη».. Η δικαιοσύνη, με όποια μορφή, δεν παύει να αποτελεί έναν ακόμη κρατικό μηχανισμό κατασκευής, αναπαραγωγής και νομιμοποίησης κοινωνικών, ταξικών και έμφυλων «διαφορών» - διακρίσεων.

Ένας ολόκληρος μηχανισμός εξουσίας και ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας δικαιολογεί και κανονικοποιεί τις καταπιέσεις, επιθέσεις, δολοφονίες στ@ αποκλεισμέν@ και ταυτόχρονα κάθε κίνηση αντίστασης καταδικάζεται ως βία. Η στάση που κρατάμε δεν θα έπρεπε να είναι άλλη από την διερεύνηση της δυνατότητας να δημιουργήσουμε έναν κόσμο χωρίς καταπιέσεις, με την ανάπτυξη αλληλέγγυων σχέσεων και συλλογικών αντιστάσεων στο σήμερα. Στεκόμαστε ενάντια στον κόσμο των διαχωρισμών, των καταπιέσεων και της υποταγής.

*Ο λόγος που χρησιμοποιούμε "@" στα κειμενά μας είναι πως, υπάρχουν άνθρωποι που δεν αισθάνονται άνετα να περιληφθούν στο θηλυκό ή το αρσενικό. Αντίστοιχα και εμείς δεν θα θέλαμε να επιβάλλουμε κάποιο γένος σε ανθρώπους που αισθάνονται πως τα γένη δε τ@ συμπεριλαμβάνουν καθόλου.

ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

**Αντιπατριωτική / Αντιφασιστική
Συνελευση ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ**

site: antipatriota.espivblogs.net
mail: antipatriota@espiv.net